

Rezumatul clipului video „Poziții fundamentale”

Situația:

Cuplul Christine (83 de ani) și Fritz (86 de ani), care locuiesc în propria casă. În acest episod, domnul Fritz este adesea foarte confuz. El citește ziarul în fiecare zi. Dar el doar se preface, probabil că nu îl mai poate citi și înțelege. El ține ziarul cu susul în jos. Aici sunt prezentate 2 variante de abordare a acestei situații. Acest lucru este valabil nu numai pentru rude, ci și pentru personalul de îngrijire personală: Care dintre cele două variante este mai bună?

Cuprinsul clipului 1:

Doamna Christine îi aduce soțului ei ziarul. Spune că îl va citi într-o clipă, dar îl ia cu susul în jos în mâini. Doamna Christine observă acest lucru și vrea să-l ajute: „Nu va funcționa așa! Ai luat ziarul complet greșit.” El nu lasă să se observe și doar mormăie: „Aha, da, mhm”

Cuprinsul clipului 2:

Doamna Christine îi aduce soțului ei ziarul. Spune că îl va citi într-o clipă, dar îl ia cu susul în jos în mâini. Doamna Christine observă acest lucru, dar NU îi arată deficitul, ci îi spune: „Ești încă interesat de ziar. Ce te interesează cel mai mult?”

La care el: „... de politică și economie,...” iar ea: „...Acestea sunt foarte importante!...”

Analiza:

Deoarece domnul Fritz este foarte confuz, nici nu observă, că a deschis ziarul invers. Pot exista multe motive pentru care nu poate citi: O pereche de ochelari murdari, ochelari nepotrivți, vedere proastă (medicul oftalmolog?).

Probabil că boala sa a progresat atât de mult încât nu mai poate citi nici măcar cuvinte individuale, pentru că altfel ar fi putut să observe și să întoarcă ziarul cum trebuie. Dar vrea să mențină aparența că încă mai poate citi ziarul.

În Clipul1 spune soția lui imediat: „AȘA nu va funcționa!” Îi atrage atenția deci asupra greșelii sale. (Deci iar a făcut ceva greșit...)

„Ții ziarul COMPLET greși...”: Cuvântul „complet” amplifică suplimentar afirmația. Reproșul este exprimat liniștit, ce-i drept, dar el este aparent confruntat des pe parcursul zilei cu „eșecul” său.

În al 2-lea Clip,, ea observă în egală măsură, dar aici NU îl confruntă cu deficitul său. Ea recunoaște ce este important pentru EL: Și anume, să continue cât mai mult timp posibil și să

fie **perceput ca o ființă umană deplină**. Pentru că dacă manifestăm deficite, atunci ceilalți determină din ce în ce **MAI MULT** din viața noastră de zi cu zi! De cele mai multe ori nu ne dorim acest lucru. Să ne imaginăm că totul funcționează ca întotdeauna.

Reflecție:

În mod evident, doamna **Christine** (în Clipul 1) nici **nu a observat**, că **soțul ei nu mai poate să citească**. Cel mai probabil **dorește să îl ajute**, dar dacă el însuși **nu a observat**, cel mai probabil **nu va mai putea citi ziarul**, când îl ține corect. **Ea reușește astfel** numai, să îl **confrunte din nou cu o greșeală**. Ele trebuie **din nou să experimenteze**, faptul că el **nu mai poate nimic...** Unele persoane confuze **ar putea deveni** ca urmare a acestei situații **agresivi**. El rămâne calm, vrea să evite conflictul, probabil că s-a resemnat.

În al **2-lea Clip** doamna Christine știe deja, cel mai probabil că el nu mai poate citi nimic. **Dar ea NU vede deficitul**, ci **ceea ce mai există: Interesul său** pentru numeroase lucruri în viață. Iar aceasta este o **atitudine** interioară. Recunoașterea a ceea ce este important pentru ceilalți, a ceea ce simt și susținerea lor în acest sens (**empatie**). Acceptarea celorlalți exact așa cum sunt (**acceptare**). Și dacă ea nu numai că joacă acest rol, dar îl și trăiește, atunci gândirea, sentimentul și acțiunea ei sunt „convergente”, adică **congruente**.

Carl Rogers a formulat cele mai importante 3 atitudini de bază în conversație:

Empatie - Acceptare - Congruență

Empatia este capacitatea de a simți ceea ce simt alți oameni.

Acceptarea înseamnă a-i accepta pe ceilalți exact așa cum sunt - cu toate valorile lor - fără ca NOI să îi judecăm. Nu trebuie să adoptăm valorile lor, ci să presupunem că acestea sunt corecte pentru alți oameni.

Vorbim de **congruență** atunci când gândurile, sentimentele și acțiunile noastre sunt în acord. Așadar, a fi prietenos cu cineva pe care nu-l placi NU ar fi congruent. Ar trebui să **înțelegem** că **alți oameni** și-au construit **propriile peisaje valorice** din cauza unor **experiențe de viață complet diferite** și a altor condiții de viață diferite. Ei și-au construit viața în funcție de condițiile de mediu, așa cum sunt ele. Și **noi înșine nu suntem niciodată un etalon pentru ce este corect și ce este greșit**, ce e bine și ce e rău.

Subiectul **atitudinilor fundamentale** se regăsește **deseori în ideile preconcepute**, pe care **poate le avem noi înșine** sau poate **famiile îngrijite**:

Se poate întâmpla ca clienții să prezinte personalului de îngrijire **cum funcționează o mașină de spălat** sau un **televizor**, pentru că ei **cred că aceștia nu ar avea așa ceva acasă**. Unii sunt acuzați de faptul că ar **fura** sau că sunt **needucați...**

Puteți vorbi cu unele familii despre acest lucru și să le spuneți că vă pricepeți la diverse dispozitive tehnice și că le aveți și dumneavoastră acasă. Totuși, în cea mai mare parte a timpului, este rezonabil să ignorați astfel de lucruri și să trăiți pur și simplu faptul că nu vă potriviți cu astfel de prejudecăți. Și dacă observați că alți asistenți de îngrijire personală au probleme cu alcoolul, se joacă în mod constant la telefonul mobil (în loc să-și facă treaba) sau chiar fură, atunci vorbiți cu ei despre asta, pentru că ei dăunează întregii profesii și, prin urmare, și dumneavoastră!

Deprinderi:

Atunci când îngrijiți persoane confuze:

Nici o aluzie la deficiențele lor (DIN NOU ceva făcut greșit...)

Fără expunere la rușine.

Fără instrucțiuni în cazul unor acțiuni incorecte (de obicei, nici nu sunt utile!)

Identificați ceea ce este important pentru persoana îngrijită și afirmați acest lucru.

Arătați acceptare și empatie.

Dacă este posibil, fiți congruent, adică să vă placă și oamenii și să vă placă să fiți cu ei. Dacă acest lucru este prea dificil, poate că trebuie să vă căutați un alt loc de muncă.

Lectură recomandată:

Carl Rogers: Die klientenzentrierte Gesprächspsychotherapie. (Psihoterapia conversațională centrată pe client.)